

Таті

Ірина Цілик

На долонях попіл
твоеї втоми,
що хтось недокурено
стиснув пальцями,
гострими нігтями,
жодного шансу не даючи,
штовхаючи ліктями,
й раптово, сильно,
правдиво, гостро
сховав у попільничці...
Дівчинко! Тато! Ми
будемо мити руки,
змивати попіл,
ховати втому,
кохати небо,
нехай зірчасте,
але, на щастя,
наше...